

Geachte commissieleden,

Dank dat ik hier vandaag mijn verhaal mag doen, maar voordat ik begin, wil ik een motie indienen. Voortaan zou namelijk elke bijeenkomst op de Coolsingel moeten beginnen met het luisteren naar 'Shake it off' van Taylor Swift. Niet alleen omdat Taylor Swift misschien wel de beste songwriter ter wereld is, maar ook omdat het goed is om bepaalde dingen van u af te schudden voordat u dit prachtige gebouw betreedt. Wat u van zich af moet schudden? Coalitiediscipline.

Elk raadslid zou zonder last of ruggenspraak moeten stemmen en zich niet laten leiden door wat de coalitie of de burgemeester wil. Wat dat betreft was de afgelopen week bijzonder hoopvol. Allemaal hebben jullie kritische vragen gesteld.

Voordat ik daarop doorga, wil ik eerst mijn grootste persoonlijke bezwaar met Feyenoord City met u delen. Mijn grootste probleem zit hem in het mobiliteitsplan. Of het nu gaat over een dergelijk plan in de Kuip of in een nieuw stadion; ik ben erop tegen. Als twaalfjarig jochie nam ik samen met mijn vader een seizoenkaart. Met hem of met mijn moeder vertrok ik om elf uur 's ochtends vanuit Friesland en om zeven uur 's avonds waren we vervolgens weer thuis. Dat was lang, maar we kwamen tenminste thuis, iets wat met het OV voor mij en velen anderen niet gaat lukken. Nu woon ik iets dichterbij en ga ik meestal alleen, maar nog steeds ben ik gehecht aan mijn vrijheid. Ik parkeer mijn auto op een kwartier lopen van het stadion en die wandeling hoort bij mijn ritueel. Wat daar ook bij hoort: keihard meezingen met Taylor Swift.

Ik weet het: het is niet echt wat je verwacht van een fanatieke Feyenoorder, maar het is waar ik gelukkig van word. Net zoals ik na een nederlaag graag de bioscoop induik om rustig te worden. Het zijn vrijheden die ik als supporter van afstand nodig heb en waar ik geen afstand van wil doen. Of het nu gaat om combiregelingen of een komst met het openbaar vervoer; beide situaties zijn voor mij en de mensen om me heen onwenselijk, want zoals u hoort: ik heb niet bepaald Taylors stem.

Ik weet dus dat mijn tijd bij Feyenoord voorbij is zodra het mobiliteitsplan ingaat. Ik ben echter bereid mijn eigen geluk op te offeren, als de club daar beter van wordt. Of dat met dit plan zo zal zijn, betwijfel ik.

Dus, wat doe je dan? Dan ga je vragen stellen. Vragen waar geen antwoord op komt. Feyenoord stuurt je door naar Feyenoord City en Feyenoord City reageert niet. Het contactformulier is er slechts voor de Bühne en de Q&A-pagina is al twee jaar niet meer bijgewerkt. Liever viel ik u hier vandaag niet mee lastig, maar ik hoop dat u begrijpt dat dit voortkomt uit wanhoop.

Feyenoord zegt namelijk constant dat de participatie op orde is, maar antwoorden doen ze niet. Als ze al reageren, ontwijken ze de vragen of liegen ze, zoals ze afgelopen vrijdag ook hier keihard in uw gezicht hebben gelogen. Nooit is ons gevraagd wat wij willen, terwijl dat is waar het om zou moeten gaan. Constant worden we van het kastje naar de muur gestuurd en dat frustriert.

Het meest schrijnende voorbeeld kwam van uw oud-collega, Adriaan Visser. Hij beklagde zich over de wijze waarop het gesprek wordt gevoerd. Het ging volgens hem zelden over de inhoud. Ik was en ben dat met hem eens, dus stelde ik een vraag. 'Is er rekening gehouden met supporters die afhaken?' Hij negeerde het, dus herhaalde ik de vraag. Inmiddels heb ik hem die vraag 37 keer gesteld, zijn we elf maanden verder en nog steeds heb ik geen reactie ontvangen.

Wel heeft hij tegen iemand anders uitgelegd waarom hij me negeert. Hij deed niet mee aan dit soort 'spelletjes'. Spelletjes. Hij kan niet verder verwijderd zijn van de waarheid. Dit is voor mij geen spelletje. Er is maar één ding in mijn leven waar ik serieuzer over ben dan over deze kwestie en dat is, u raadt het al, Taylor Swift. Maar voor de eerste en laatste keer in mijn leven ga ik haar advies negeren: I will not shake it off.

Ik blijf vragen stellen. Vragen als:

- Voor wie bouwt Feyenoord dit stadion?
- Waarom heeft Feyenoord nooit aan het potentiële publiek gevraagd of zij op dit plan zitten te wachten?
- Waarom is er geen eerlijk onderzoek gedaan naar renovatie?
- Waarom is er geen worstcasescenario?

Ook u dient, als u voor dit plan bent, antwoord te kunnen geven op deze vragen. Mijn mening hierover staat niet vast. Ik hoop dat ik ooit achter dit plan kan staan, want het zou betekenen dat mijn zorgen zijn weggenomen. Aan Feyenoord heb ik vandaag een brief gegeven met 125 vragen. Aan u zal ik aanzienlijk minder vragen stellen, maar vergis u niet: dat ik zoveel vragen stel is geen bewijs voor het feit dat ik een spelletje speel. Het is het bewijs dat er vanuit Feyenoord dramatisch gecommuniceerd wordt met de supporters en dat er niks wordt gedaan om draagvlak te creëren.

Ik geef toe: ik heb er vaker naast gezeten. Bijvoorbeeld in 2010, toen ik er heilig van overtuigd was dat een nieuw stadion aan de Maas het beste was voor Feyenoord. Dat ging destijds zoals u weet niet door. Te duur. Ik vrees dat dit plan ook te duur is en dat de vragen die ik heb nooit beantwoord zullen worden, simpelweg omdat ze niet beantwoord kunnen worden.

Ik hoop dat u mijn vragen wel kunt beantwoorden en dat u, indien dit niet het geval blijkt te zijn, hier ook de enige juiste conclusie aan verbindt. Maar weet dit. Ik stel u deze vragen vandaag en ik zal ze blijven stellen, net zolang tot ik een bevredigend antwoord heb ontvangen. Want of je nou op Zuid bent geboren of opgroeit in Friesland, onthoud: wij zijn Rotterdammers, wij houden vol.

Ik wens u veel wijsheid.